

THIRD SUNDAY IN ORDINARY TIME

Trzecia Niedziela Zwykła

January 26,
2020

Saint John Paul II Polish Center
Ośrodek Polonijny im. Świętego Jana Pawła II

*Catholic Church in the Diocese of Orange * 3999 Rose Drive, Yorba Linda, CA 92886
tel/fax: 714 - 996 - 8161 * email: polishcenter@sbcglobal.net * website: www.polishcenter.org*

THIRD SUNDAY IN ORDINARY TIME JANUARY 26, 2020

Jesus proclaimed the Gospel of the kingdom and cured every disease among the people.
— Luke 4:18

GIVE UP YOUR OLD SINS!

When Jesus began his public ministry of preaching and healing, John the Baptist had already been arrested, putting an end to his movement of religious revival. At that point, instead of going back to Nazareth (i.e. instead of going home), Jesus went to Capernaum. This marked a new beginning, whose purpose is described in a verse of prophecy: “The people who sat in darkness have seen a great light, and for those who lived in the land of the shadow of death, light has dawned.” Jesus would later refer to himself as the light of the world; and, in commissioning his disciples, he would tell send us out also, to be light to the world. His vocation is our vocation too.

In times past the idea of “vocation” was focused mainly on doctors, nurses, priests and religious. But now it has been restored to its original, wider application, and all our baptized people are invited to experience their calling from God. There is nothing dramatic about this. It just means that I don’t just stumble into the Christian way by default, but that God has chosen me: “I have called you by name; you are mine.” “You didn’t choose me; no, I chose you, and I appointed you to go and bear fruit, fruit that would remain.” If the gospel is now, and I am every person in the gospel, then, through the gospel of today, I am being called again.

The starting-point of Jesus’ message was very like that of John the Baptist. “Turn from your sins, and back turn to God, because the kingdom of heaven is near.” Turning away from sins is a voluntary act, which can be reversed. There is a story to illustrate that point. When Leonardo da Vinci was asked to do a painting of the Last Supper, he searched far and wide for models for each person in the scene. He found a fine-looking young man, full of vitality, as the perfect model for Jesus. In the following months he did the same for models for each of the apostles, leaving Judas till last, not knowing how to represent him. Finally, he came across a tramp whom he thought was ideal for the part. Leonardo brought him to his studio, but while the work was in progress, he came to a shocking realization. This man had been with him months before, representing Jesus. In the meantime he had taken to drink and lost his way, and was now homeless. It was a shock to Leonardo, and a prod to conversion for the man who modeled as Judas.
-Internet

LISTEN TO HIM

Matthew’s quotation from Isaiah references a tangled historical scene from the 8th century BCE, when the Assyrians were a great threat to people’s security. Many of Matthew’s prophecy-fulfilment quotations seem to be plucked arbitrarily out of the Old Testament and used for ornamental or poetic effect. And yet how beautifully they resonate in his text—“Out of Egypt I have called my son” (2:13), “He shall be called a Nazarene” (2:23)—

surrounding the figure of Jesus with a majestic glow. Matthew is preparing to present Jesus as the new Moses. Where Moses proclaims the Law, with its Ten Commandments, from Mount Sinai, Jesus proclaims the Gospel, with its Eight Beatitudes, from a hill in Galilee. “Galilee” is a sweet and homely name, shaping the image of Jesus as an independent, merciful prophetic teacher, long before in the later pages of the Gospel he finds his way to the grimmer environment of Jerusalem.

But more than the play on the name of Galilee, what is striking and moving in today’s readings is the line: “The people who walked in darkness have seen a great light.” That line must have boosted the troubled Israelites in the 8th century BCE with the spirit of hope, and as recycled by Matthew it underlines the huge leap of hope that the appearance of Jesus brought. History is numbing, meaningless, depressive, ghastly, yet “hope springs eternal in the human breast.” Many dismiss it as childish wishfulness, but others celebrate the incredible power of hope — “A beat of wings! and aeons lie behind us” (Goethe) — and hope is along with faith and love one of the three powers that are fundamental to the New Testament and its message of the Kingdom of God.

Across the centuries those words have generated hope and conviction in difficult and barren times. Again and again they have shaped a powerful church community that the gates of hell could not resist. Their power has not been lost. “This is my beloved son,” a voice from heaven declared, “Listen to him” (Mt 17:5).
— Joe O’Leary

Today’s Readings: *Is* 8:23-9:3; *Ps* 27:1, 4, 13-14; *1 Cor* 1:10-13, 17; *Mt* 4:12-23

TREASURES FROM OUR TRADITION

Until very recent decades “Holy Thursday” and “Good Friday” were centered on personal pious devotions, not public liturgy. In urban America, at least in cities with a significant Catholic population, Holy Thursday was about veneration of the Blessed Sacrament. People were encouraged to walk to seven churches for a “visit” to each parish’s repository, a kind of temporary tabernacle on a side altar, closer in proximity to the faithful than the usual tabernacle on the distant high altar. On Good Friday, the most popular form of devotion was the Stations of the Cross, or a three-hour program of word and preaching beginning at noon.

The Holy Thursday seven-church hike was a way of participating in a custom of the city of Rome. Traditionally, each day in Lent was assigned to a particular parish church or basilica in the city. Each week of Lent thus had seven churches, and pious people tried to get to each one of them. The pilgrimage was a symbol of unity and also the journey of faith. Originally, the pope would go to each place for a liturgy, but political strife removed the pope from Rome in 1305. With the papacy relocated in France, the custom ceased until Pope Leo XIII expressed interest in restoring it in 1900, and Blessed John XXIII fully restored the custom in 1959. By the time Pope Leo began to revive the custom, many American cities had enough parishes and monasteries that the faithful could vicariously participate in the revived tradition of stational liturgies by a very long walk!
—Rev. James Field, Copyright © J. S. Paluch Co

KOMENTARZ LITURGICZNY

Cykl A, 3 Niedziela Roku, Zwykła

Czytania: *Iz 8:23-9:3; Ps 27:1, 4, 13-14;*

1 Kor 1:10-13, 17; Mt 4:12-23

Pismo święte posługuje się bardzo często symboliką światła, ponieważ posiada ona szerokie zastosowanie i bardzo przystępne dla umysłowości przeciętnego człowieka. Każdy przecież aż nazbyt często doświadcza dobroczynnego działania

światła.

Zabulon to jedno z dwunastu pokoleń Izraelskich, które po wejściu do Palestyny otrzymało północną jej część. Na terytorium tego pokolenia leżało miasto Nazaret i Kana Galilejska. Również Neftali był protoplastą jednego z dwunastu pokoleń izraelskich i jego potomstwo otrzymało północną część Palestyny. Tak więc obydwie pokolenia zamieszkiwały Galileę, którą nazwano także "krajem pogańską", ponieważ ludność żydowska mieszała się i współżyła z poganami.

Mówiąc o upokorzeniu krainy Zabulona i Neftalego, prorok ma na uwadze inwazję Tiglat-Filesera III na królestwo izraelskie w 732 r. i deportację mieszkańców Galilei na wygnanie. Okres niewoli może być słusznie przyrównany do swego rodzaju ciemności, jaka zalega nad narodem, który się znalazł poza ziemią ojczystą. Izajasz zapowiada jednak wygnaniem równocześnie wyzwolenie z niewoli. Co więcej, wybiegając daleko w przyszłość, głosi ukazanie się wielkiej światłości. Była to przepowiednia odnosząca się do czasów mesjańskich. Wyzwolenie z niewoli i rozbłyśnięcie światła w ciemnościach przynosi zawsze radość i wesele. Tak właśnie było wtedy, gdy wygnańcy galilejscy powracali z niewoli do ojczystej ziemi i działo się zwłaszcza w momencie, gdy na ich ziemi zamieszkał Mesjasz.

Jednym z głównych powodów napisania listu przez św. Pawła do gminy korynckiej było rozbitcie, jakie zaistniało w tym Kościele. Stąd słyszymy dziś tak mocne słowa, w których Apostoł upomina Koryntian w imię Jezusa Chrystusa, aby nie było wśród nich rozłamów. Zauważmy, jak trudno było zachować jedność już w czasach apostołskich i jak niezwykle łatwo dochodziło do rozbitcia i to na tle stosunkowo mało ważnych spraw. Wszystko wskazuje na to, że wierni gminy korynckiej podzielili się aż na cztery odłamy. Jedni uważali się za uczniów Pawła, inni zaś Apollosa lub Kefasa (Piotra), podczas gdy część odwoływała się bezpośrednio do Chrystusa. Stąd mówiono wprost: "Ja jestem Pawła, a ja Apollosa; ja jestem Kefasa, a ja Chrystusa".

Ponieważ wspólnota chrześcijańska jest Ciałem Chrystusa, stąd rozłam w niej zachodzący oznacza w praktyce podział samego Chrystusa, co prowadzi do jakiejś niedorzeczności. Tylko bowiem Chrystus umarł za wszystkich i tylko On jest najwyższym, jedynym Nauczycielem. Powołuje On wprawdzie Apostołów, ale nie po to, by dla siebie zdobywali uczniów. Z tej też racji ci, którzy głoszą

Ewangelię, mają głosić Chrystusa ukrzyżowanego i zmarłego, a nie ludzką mądrość, aby ich podziwiano.

Chociaż sprawa, o której pisze Apostoł, dotyczyła wspólnoty korynckiej, jednak zawsze zachowuje swoją aktualność. W każdym bowiem okresie grozi wiernym niebezpieczeństwo rozłamu. O tym winni pamiętać nie tylko wierni, którym się głosi Ewangelię, ale również ci, którzy podejmują w Kościele funkcje apostołskie. Zadaniem głosiciela Ewangelii nie może być nigdy zdobywanie dla siebie uczniów, lecz głoszenie dobrej nowiny, której główną treść stanowi "krzyż Chrystusa", czyli nauka o zbawieniu ludzi przez posłuszeństwo Syna Bożego, Jego poniżenie i śmierć krzyżową, podjętą z miłości ku ludziom.

Ewangelia wyraźnie wskazuje na to, że na Jezusie spełnia się zapowiedź proroka Izajasza. Dzięki Chrystusowi nad Galileą zabłysło wielkie światło. Tu przecież w Nazarecie Słowo stało się ciałem w dniu zwiastowania. A chociaż zgodnie z przepowiednią proroka Micheasza narodzenie Chrystusa miało miejsce w Betlejem judzkim, to jednak całe swoje dzieciństwo i młodość, aż do publicznego wystąpienia, spędził On w Nazarecie galilejskim. Stąd nazywano Go Mistrzem z Nazaretu lub po prostu Nazarejczykiem. Był to jednak wszystko okres życia ukrytego, w którym Chrystus wzrastał na podobieństwo innych Izraelitów, niczym specjalnie na zewnątrz się nie wyróżniając. Dlatego szczególnego znaczenia nabiera to, co jest związane z publiczną działalnością Chrystusa, poczynając od chrztu w Jordanie.

Jak wiadomo Jan Chrzciciel udzielał chrztu pokuty w pobliżu Jerozolimy, a więc w Judei. I tutaj przybył Chrystus, aby przyjąć chrzest z rąk Jana. Przy tej okazji nastąpiła inauguracja publicznej działalności Mesjasza. Bezpośrednio po chrzcie Chrystus udał się na pustynię, aby pościć przez czterdzieści dni (por. Mt 4, 1). I ten epizod z życia Chrystusa związany był z Judeą (pustynia judzka). Po zakończeniu tego czterdziestodniowego przygotowania miał Jezus rozpocząć już publiczne nauczanie. Nie pozostał jednak w Judei, ponieważ dowiedział się o uwięzieniu Jana Chrzciciela przez Heroda. Na skutek tego usunął się do Galilei. Tutaj nawiedził najpierw Nazaret, lecz przez swoich został odepchnięty. Osiadł przeto w Kafarnaum nad jeziorem, na pograniczu Zabulona i Neftalego, aby publicznie nauczać. Co więcej, nad jeziorem Galilejskim powołał ostatecznie Szymona i brata jego Andrzeja oraz innych dwóch braci: Jakuba i Jana. Obchodził też całą Galileę, nauczając w tamtejszych synagogach, głosząc Ewangelię o Królestwie i lecząc wszelkie choroby i słabości wśród ludu. W ten sposób rzeczywiście nad całą Galileą zabłysło wielkie światło. Rozproszyło ono mroki ciemności i przyniosło prawdziwą radość wszystkim, którzy zetknęli się z Chrystusem, słuchali Jego przepowiadania i doznali bezpośrednio Jego dobroci.

Nic przeto dziwnego, że Ewangelista Mateusz, który jak wiadomo kierował swoją Ewangelię przede wszystkim do chrześcijan nawróconych z judaizmu, przytacza dziś prorocstwo Izajasza (z pierwszego czytania) i wyraźnie stwierdza, że miało ono charakter mesjański.

JEZUS POWOŁUJE

Na początku publicznej działalności Jezus głosi Ewangelię, wzywa do nawrócenia i powołuje uczniów.

W szkołach rabinackich i greckich nauczyciel, mistrz przekazywał wiedzę, pojęcia, prawdę, uczył rozwiązywania problemów. Zadaniem ucznia było przyswojenie wiedzy. Natomiast Jezus proponuje nie tyle wiedzę, doktrynę, co raczej model życia, duchowy szlak wędrówki, i więcej: samego Siebie. Uczeń podąża za Nim, kontempluje

Jego życie i naśladuje Go. Jest to głęboka duchowa wspólnota przyjaźni i życia. Mistrz i uczeń dzielą wszystko: ideały, plany, pracę, odpowiedzialność, sukcesy i porażki, cierpienie i radość.

Alessandro Pronzato wskazuje na pewne charakterystyczne rysy powołania uczniów. Pierwszym z nich jest spojrzenie Jezusa. Jezus spoglądając na ucznia wnika w jego głębię. Już w pierwszym spojrzeniu mówi, jak osoba powołana jest dla Niego ważna i pragnie z nią zjednoczyć się głębiej poprzez przyjaźń i miłość. W taki sposób Jezus spoznał na Piotra i Andrzeja, Jana, bogatego młodzieńca, Mateusza, Zacheusza, Marię Magdalenę... W taki sposób odczuwa relację z Jezusem każdy powołany.

Drugim charakterystycznym rysem powołania jest inicjatywa Jezusa. Jezus zawsze czyni pierwszy krok, wzywa, zaprasza do siebie. W relacji z Jezusem, nie uczeń poszukuje mistrza, jak to było w szkołach rabinackich, lecz Nauczyciel wybiera uczniów. Jezus powołuje uczniów w ich środowisku, w miejscu życia i pracy, nad jeziorem Genezalet czy w komorze celnej. Uczeń, jak pisze św. Paweł, zostaje zdobyty przez Jezusa (Flp 3, 12).

Trzecim elementem powołania jest konieczność natychmiastowego wyboru i odpowiedzi. Jezus oczekuje bezzwłocznej decyzji. W obliczu wezwania Jezusa nie można się wahać, zwlekać ani odkładać decyzji na później. Powołanie jest łaską, która nie podjęta, przemija. Podczas rozmów, które prowadzę w czasie rekolekcji ignacjańskich, spotykam coraz częściej młodych ludzi, którym trudno podjąć ostateczną, trwałą decyzję życia w celibacie czy małżeństwie. Wciąż odkładają decyzję na później lub z lęku i braku dojrzałości, głównie emocjonalnej, nie są w stanie jej podjąć. Również wiele osób duchownych, które podjęły powołanie, nie potrafi go realizować do końca, w sposób radykalny. Szuka raczej wygody, komfortu psychicznego i zabezpieczenia do końca życia niż radykalizmu ewangelicznego.

Powołanie wymaga bezwarunkowego zawierzenia. Zauważmy, że Jezus nie mówi, czego chce ani dokąd zaprowadzi uczniów. A uczniowie nie domagają się wyjaśnień. Wyjaśnienia przyjdą później. Aby podjąć powołanie trzeba bezgranicznie zaufać. Silna wiara i ufność pozwoli przetrwać późniejsze kryzysy i przeciwstawić się

Pray for

<p> Sr. M. Amadeo, RSM Zofia Adamowicz Karen Arandoña Kyle Arandoña Rachel Arandoña Andrzejek & Michael Ashline Avalon Asgari Anna Bagnowska Wiesława Barr Jamie Barrett Lois Barta Pilar Bascope Barbara Berger Ronald Brozchinsky Maureen Broschinsky Charlotte Frances Edward Cacho Dora Carrillo Jean Carter Lilia Cerkaska Lila Ciecek Kazimiera Chilecka Jan Chudy Bernadine Dateno Joe Doud Danuta Drzymuchowski </p>	<p> Mieczysław Dudkowski Edmund F. Dzwigalski Krzysztof Fiedor Erica Furniss Anita and Mike Gilkey Grandson Thomas Guzzo Brooklyn Hamsley Bea Halphide Todd Hill Tot Hoang Dick Hoffman Patricia Hoffman Stasia Horaczko Leonard Jakubas Alvyda Janulaitiene Ania Karwan Lottie Koziel Ks. Czesław Kopeć Anent L. Mary Laning Danuta Łabuś Scotty Lynch Amber Matrauga Anthony Martinez Antoinette Martinez </p>	<p> Gail Morganti Mariola i Jarosław Musiał Monica Nava Ryszard Nowak Jerry Nicassio Jarrod Pavlak Iwona Pisarek Elaine Quan Benito Ramirez Henryk Ruchel Pat Rune Tim Ryan Al Schneider Veronica Sequi Debra Shewman Maria Sowa Matt Starbuck Stanley Szymczyk. Cathy Thayer Chrys Trau Teresa Turek Lauren Vairo Charlene Web Carol Weinmann Bernadette Westphal Bogusia Zientek </p>
---	---	--

lękom, kalkulacji, ludzkiej roztropności, obawom przed zaangażowaniem...

Jeszcze jednym rysem Jezusowego powołania jest: wolność, radykalne i głębokie oddzielenie od rodziny i porzucenie dóbr materialnych. Porzucenie wszystkiego jest symbolem pozostawienia dotychczasowego trybu życia, przyzwyczajzeń, wartości, mentalności... Uczeń Jezusa jest dla wszystkich i nie może kierować się mentalnością czysto ludzką, obciążoną dodatkowo zaściankowością. Idąc za Jezusem zyskuje nowy styl, oparty na Ewangelii.

Jakie są moje konkretne doświadczenia związane z powołaniem? Jak widzę swoją przyszłość? Czy nie ma we mnie ukrytych obaw, frustracji, napięć związanych z moją drogą życia? Czy wzrastam w powołaniu?

— Stanisław Biel SJ

NASZA DZIECĘCA GRUPA TANECZNA PNA „POLANIE”

Zaprasza serdecznie na
„Karnawalowy Bal Maskowy”
 22 lutego 2020 19:00 Cena Biletu \$75
 Przystawki, obiad i deser—Pani Beata Burg
 Ciepłe i zimne zakąski—Zespół Polanie
 Do tańca gra—DJ CalBass
INFORMACJE I SPRZEDAŻ BILETÓW:
 Ania 714-624-4538

organizator nie zwraca kosztów biletów 14 dni od zabawy

OUR CHILDREN'S DANCE GROUP PNA „POLANIE”

Cordially invites you to their
„Carnival Ball”
 February 22 2020 @ 7 pm Tickets \$75
 Dinner & other dishes—Beata Burg
 Hot and cold appetizers—Polanie
 Music by DJ CalBass
INFORMATION AND TICKETS
PLEASE CALL: Ania 714-624-4538

Tickets non-refundable within 14 days of the event

Sat 1/25	4:00 pm	+Joseph Cloutier from his wife Jean Cloutier
Sun 1/26	9:00 am	+Bill Marsh from the Marsh family
	10:30 am	+Joseph Cloutier from his wife Jean Cloutier
		+Czesław Turek od żony z rodziną
		+Monika Konarewska która zmarła miesiąc temu od młodzieży przystępującej do Sakramentu Bierzmowania i ich rodziców
		+Kazimierz Reda zmarłego w zeszłym miesiącu Polskiego Klubu
Sat 2/1	4:00 pm	+Leslie Carter from wife Jean Carter
Sun 2/2	9:00 am	Intention of the Polish Center community
	10:30 am	Za wszystkich parafian Polskiego Ośrodka
Fri 2/7		First Friday of the Month
	8:30 am	Intention of the Polish Center community
	7:30 pm	+Marianna I +Franciszek Wawer w 34 rocznicę śmierci od rodziny
Sat 2/8	8:30 am	First Saturday's Devotion Mass
	4:00 pm	+Marion DeVoe from Sandy Parelli
Sun 2/9	9:00 am	+Kevin Starbuck from Starbuck family
	10:30 am	+Czesław Turek od żony z rodziną

CAROLING—KOŁĘDOWANIE 2020

Thank you for to everyone who attended our Caroling two weeks ago and those who made it happen, our Choir „Totus Tuus”, children from PNA „Polanie”, Teresa Turek and all who made our caroling a success. The funds raised are dedicated to helping blind children in Poland.

Dziękujemy wszystkim uczestnikom naszego Kołędowania dwa tygodnie temu, a szczególnie naszemu Chórowi „Totus Tuus”, dzieciom z PNA „Polanie”, Pani Teresie Turek i wszystkim, którzy sprawili, że nasza kolęda zakończyła się sukcesem. Fundusze przeznaczone są na pomoc niewidomym dzieciom w „Laskach” w Polsce.

Thank you, God Bless—Dziękujemy, Bóg Zapłać

A VOCATION VIEW:

After the time of His prayer and fasting in the desert, Jesus begins to call the Twelve. We must be students of prayer that we can hear the same call given to Peter, James and John. DIVINE WORD MISSIONARIES- SISTERS SERVANTS OF THE HOLY SPIRIT
800-553-3321

Collections

THANK YOU/DZIĘKUJĘ FOR YOUR GENEROSITY

	First	Second
01/18 & 01/19/2020	\$ 5,417.00	\$ 519.00

Director: Fr. Zbigniew Frąszczak, SVD

Secretary: Iwona Zajkowska-Kubat

Office Hours:

Thursday - 10:00 am - 5:00 pm

Saturday - 11:00 am - 6:00 pm

Sunday - 9:00 am - 10:30 am

11:30 am - 1:30 pm

Baptisms, Marriages, Funerals by appointment.

2020 OFFERTORY ENVELOPES

The supplier of our collection envelopes has had some severe production scheduling problems. Our individually marked envelopes will not be available until late January 2020. The supplier is providing us with generic envelopes which can be used until the regular envelopes are received. These envelopes will be available in the church. We ask that you take enough of them to get through January. When using them, please make sure your name is legible, the amount in the envelope is specified and you include envelope number if you have it. If you don't remember it, you may stop by the office and we will make sure to give it to you. Please be patient with us... We will keep you informed as we go forward.

Dostawca naszych kopert na ofiarę miał poważne problemy z drukowaniem. Indywidualne koperty będą dostępne dopiero pod koniec stycznia 2020 r. Tymczasowe koperty będą dostępne w kościele. Prosimy o korzystając z nich, załączając nazwisko, kwotę i numer koperty, jeśli jest dostępny. Możemy też podać numer koperty Państwu w biurze. Dziękujemy za cierpliwość. Będziemy Państwa informować na bieżąco.

Pope Francis declared today, the 3rd Sunday in Ordinary Time, as a special Sunday dedicated to the Word of God. Salvation, faith, unity and mercy all depend on knowing Christ and sacred Scripture, the Pope said in a new document. Devoting a special day “to the celebration, study and dissemination of the word of God” will help the Church “experience anew how the risen Lord opens up for us the treasury of his word and enables us to proclaim its unfathomable riches before the world,” the pope said.

WORLD DAY OF THE SICK MASS

Celebration in honor of our Lady of Lourdes
Saturday, February 8, 2020 at 10:00 AM

Christ Cathedral Campus,

13280 Chapman Ave, Garden Grove, CA

Most Rev. Kevin Vann, Principal Celebrant.

Mass and ceremonies for anointing the sick, laying on of hands, blessing of caregivers and with Lourdes water.

In our Center the Sacrament of Anointing of the Sick will be offered on Sunday Feb 9 after 10:30 am Mass

FOR INFORMATION ABOUT THIS BULLETIN:

Please call the Center office at 714-996-8161 for Mass Intentions, Pray For The Sick, etc.

Bulletin Editor: Piotr Czarnecki — czarnep@gmail.com

Mass Schedule:

Saturday Vigil Mass: 4:00 pm - English

Sunday Masses: 7:00 am - Latin

9:00 am - English

10:30 am - Polish

First Friday Masses: 8:30 am - English

7:30 pm - Polish

Confession before each Mass